

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 13 0 У 005677 20 Увп
Бања Лука, 30.12.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу судија Смиљане Мрше Чупељић предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Божане Вулић чланова вијећа, уз учешће Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби С. О. из Д., Б. ..., заступан по пуномоћнику А. М., адвокату из Т., ул. Б. П. број ... (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 21.04/714-302/19 од 08.10.2019. године тужене Управа ..., у предмету оглашавања рјешења ништавим, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Округног суда у Добоју број 13 0 У 005677 19 У од 17.7.2020. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 30.12.2021. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Тужилац се одбија са захтјевом за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба против оспореног акта којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против закључка Подручна ... Д. број 21.20/714.1-1139/13 од 03.9.2019. године, којим је жалба тужиоца одбачена као неблаговремена.

Одбијање тужбе је образложено разлозима да је правилно закључком Подручна ... Д. одбачена жалба тужиоца као неблаговремена јер је рјешење Подручна ... Д. број 21.20/714.1-1139/13 од 08.8.2019. године лично примио пуномоћник жалиоца 14.8.2019. године, а да је жалба тужиоца против истог запримљена у Подручна ... Д. 02.9.2019. године што значи након истека рока за предају жалбе надлежном органу, јер је жалба упућена обичном поштом па се предаја писмена пошти не може сматрати даном предаје надлежном органу. Још се указује да се одредбом члана 90 став 2 Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18 – у даљем тексту: ЗОУП) сматра дан предаје пошиљке пошти само ако је иста упућена пошти препоручено јер пошиљалац добија потврду да је исту послао препоручено и на коверти се ставља ознака „Р“ (број препоруке) и због тога се дан предаје поднеска који је предат пошти препоручено сматра даном предаје органу коме је упућена, што није обезбијеђено када се пошиљка шаље обичном поштом, па будући да је жалба туженој достављена након истека рока за жалбу то је оспорени акт правилан, а наводи тужбе неосновани.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање побијане пресуде (захтјев) тужилац побија њену законитост из разлога садржаних у одредби члана 35 став 2 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и 63/11 – у даљем тексту: ЗУС). Истиче да је у рјешењу Управа ..., Подручна ... Д. број 21.20/714.1-1139/13 од 08.8.2019. године поука о правном средству погрешно означена као „поука о правном лијеку“ и у којој је наведено „против овог рјешења може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема. Жалба се подноси путем ове подручне јединице писмено или усмено на записник таксирана са 10,00 КМ републичке административне таксе, а о жалби одлучује Управа ... Б.“. Како је пуномоћник тужиоца рјешење од 08.8.2019. године примио 14.8.2019. године, а жалбу је лично поднио тужилац 29.8.2019. године предајом на пошту то је поступио у складу са законом и у погледу рока за жалбу (члан 215 ЗОУП) и у погледу предаје жалбе (члан 218 ЗОУП), а које одредбе суд није размотрио. Суд побијаном пресудом није размотрио ни наводе који указују да је тужена пропустила испитати садржај рјешења с обзиром да је поука о правном средству у првостепеној одлуци погрешна и није у складу са одредбом ЗОУП које прописује облик и саставне дијелове рјешења, као ни то да је тужена незаконитим поступање нанијела штету тужиоцу. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда укине или преиначи, а тужиоцу досуде трошкови спора према исказаном трошковнику.

Тужена у договору на захтјев истиче да остаје код навода датих у оспореном акту.

Размотривши побијану пресуду, захтјев и одговор на захтјев као и списе предмета управног поступка и управног спора, на основу члана 39 ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је пуномоћник тужиоца рјешење првостепеног органа од 08.8.2019. године примио 14.8.2019. године, а да је тужилац жалбу против тог рјешења лично предао на пошту 29.8.2019. године, која је запримљена код првостепеног органа 02.9.2019. године.

Нижестепени суд сматра да је тужена правилно поступила када је жалбу тужиоца одбацила као неблаговремену јер је иста поднесена након протекла законског рока од 15 дана, док тужилац сматра да је жалба благовремена јер је исту предао у року од 15 дана обичном пошљком на пошту.

Одредбом члана 215 ЗОУП прописано је да се жалба подноси у року од 15 дана од дана достављања рјешења, ако законом није друкчије одређено, а одредбом члана 218 став 1 истог закона дефинисано је да се жалба непосредно предаје или шаље поштом органу који је донио првостепено рјешење.

Закон не дефинише на који начин ће се пошљка предати на пошту - обичном или препорученом пошљком, али пошљалац преузима ризик да уколико поднесак преда на пошту обичном пошљком да поднесак (пошљка) неће у року стићи надлежном органу, а ако је поднесак предао препорученом пошљком у року на пошти онда се дан предаје пошљке препоручено на пошти сматра као дан предаје органу коме је упућена пошљка. То произлази из одредбе члана 90 став 2 ЗОУП у којој је наведено када је поднесак упућен поштом препоручено или телеграфски, дан предаје пошти сматра се даном предаје органу коме је упућен.

Из наведене законске одредбе јасно произлази да пошиљалац жалбу треба послати препорученом пошиљком или телеграфски или телефаксом јер се према одредби члана 90 став 2 ЗОУП дан предаје пошти сматра као дан предаје органу коме је упућена само у случају кад је жалба упућена поштом препоручено или телеграфским путем, односно телефаксом.

Како је тужилац жалбу предао на пошту обичном пошиљком, а поуздано је утврђено да је жалба запримљена код надлежног органа након истека 15-то дневног рока за жалбу (02.9.2019. године), онда је правилно закључком првостепеног органа жалба одбачена као неблагоприятна.

Закон је прописао два начина предаје жалбе. Прво - жалба се може непосредно предати органу који је донио првостепено рјешење, и друго може се послати поштом препорученом пошиљком органу који је донио првостепено рјешење. На наведени начин тужилац није поступио, већ је изабрао ризичан начин достављања жалбе, а то је слање жалбе обичном пошиљком путем поште и тиме преузео ризик да жалба благовремено не стигне органу коме је упућена.

Тужилац неосновано приговара да је првостепено рјешење садржавало погрешно упутство о правном средству, јер управо супротно, рјешење је садржавало потпуно и правилно упутство о правном средству.

Без основа су приговори да тужена није разматрала садржај жалбе јер није ни била обавезна да разматра садржај жалбе с обзиром да је жалба одбачена из процесних разлога као неблагоприятна, будући да орган кад одбаци жалбу није дужан да се упушта у анализу и разматрање навода жалбе.

Остали наводи захтјева представљају субјективно виђење и анализу законских одредаба о року за изјављивање жалбе, предаји жалбе, упутству о правном средству и томе слично, па овај суд сматра да их не треба посебно образлагати нити коментарисати.

Како ни остали наводи захтјева нису од утицаја на рјешење ове управне ствари, нити могу довести до другачије одлуке суда, то овај суд налази да побијана пресуда не садржи ниједан од разлога њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Будући да је тужилац одбије са захтјевом, то му сходно одредби члана 6 Закона о измјенама и допунама Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 63/11) по начелу *argumentum a contrario*, не припадају трошкови управног спора, због чега је његов захтјев за накнаду трошкова састава захтјева по адвокату одбијен као неоснован.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић